ALT FOR NORGE

FOLKETS JOTUNKREFTER MÅ FRIGJØRES.

Etter oppfordring fra representanter for regjeringa ble det i Norge den 27. oktober 1943 holdt en konferanse med to utsendinger fra Det kommunistiske parti. Det ble drøftet forskjellige aktuelle spørsmål i forbindelse med krigspolitikken. Representantene fra Det kommunistiske parti la fram følgende forslag til behandling:

»1. Det rettes henvendelse til vår regjering i London om at den anmoder den britiske og amerikanske regjering om å påskynde opprettelsen av Den annen front i Europa for derved å gjøre slutt på Hitlers massemyrderier av sivilbefolkningen i vårt land og i de øvrige land i Europa.

2. Det rettes henvendelse til vår regjering i London om at den understøtter heimefrontens arbeid for å nå fram til en aktiv innsats i krigen i vårt land. I samsvar hermed tas det følgende praktiske skritt:

a) Det blir tatt opp arbeid for å reorganisere og forsterke vår regjering i London ved at det i regjeringa kommer med antinazistiske, demokratiske landsmenn som er aktivt innstilt til krigen, og som i praksis har vist at de vil og kan føre heimefronten til kamp og krig mot de tyske okkupantene.

b) Det blir tatt opp arbeid for å sikre heimefronten i vårt land et enhetlig politisk sentrum som består av landsmenn med en aktiv innstiling til krigen. og som i praksis har vist at de vil og kan føre heimefronten til kamp og krig mot de tyske okkupantene — et enhetlig politisk sentrum hvorfra alle former for den nasjonale motstand mot okkupasjonsmakten og nazistene kan ledes.

c) Det blir tatt opp arbeid for å opprette et sentrum — en folkedomstol — bestående av vårt lands beste og mest samvittighetsfulle patrioter som på saklig grunnlag dømmer landsforedere og angivere til døden med sikte på å åpne en kompromissløs utryddelseskrig mot disse elementer.«

» » » « « «

En omorganisering av den norske regjering i London til en mer handlekraftig og kampdyktig regjering. Et frihetsråd for heimefronten, et ledende sentrum som står i tillitsfullt samarbeid, og som støtter seg til regjeringa i London. En folkets domstol, et domsutøvende organ som nå under krigen kan dømme angivere og andre landsforredere til døden. Dette er kravene fra heimefronten.

Kravene er sprunget ut fra lengslene hos folket etter å kjenne det trygge og faste førerskapet i kampen mot undertrykkerne. I dem er heimefrontens bevissthet smeltet sammen med modningen av folkeviljen. De gir uttrykk for tanker og håp fra dypet av folket, uansett klasse eller politisk standpunkt. De har historiens tyngde over seg. Gjennomføres disse tiltakene, er heimefrontens jotunkrefter frigjort.

Opphavet til alle negative foreteelser som er kommet til syne i kampen mot undertrykkerne, kjenner vi nå til på heimefronten. Det er en klikk av reaksjonære som har stilt seg som oppgave å førebu statskup så snart tyskerne er ute av landet. Denne avlstasjon for etterkrigsquislinger er nå avslørt i all sin heslighet. Her er kilden til feilene som er begått. Hos dem er det passivitetens viljeløse linje har fått sin støtte. De er heimefrontens parasitter. Det norske folk vil en gang få vite hvem de er og hva de har drevet med bak folkets rygg. De sår mistillit både til heimefrontens aktive fortropp og til regjeringa i London for å fremme sin kamp mot demokratiet og folkets sjølstyrerett. Vi advarer mot dem fordi de er fiender av folket og demokratiet. Omkring denne klikken har det dannet seg andre sentrer og grupper som i formen kan skille seg fra dem, men som i realiteten fører deres politikk.

Dessverre er det mange nordmenn som er blitt smittet av denne pestkilde. De er nok i god tro, men påvirkningen har gjort dem avkreftet og uduelige i kampen mot undertrykkerne. De er gode nordmenn som ærlig og oppriktig vil være med å kjempe landet fritt igjen, men de er blitt skakkjørte og har mistet evnen til å se den veien vi må gå. De vil nok finne veien tilbake til dem som fører kampen med ærlighet og blanke våpen.

Forslaget ovenfor betyr et stort vendepunkt i utviklinga på heimefronten. Det betyr det siste nødvendige skritt for å konsolidere og samordne alle skapende krefter for å løse dagens oppgave: Å kjempe oss fram til fridommen og å legge grunnlaget for sjølstyret for landet der folket sjøl former framtida si. Det gjelder i dag denne kamplinje eller fortsatt den forpestede passive linje. Enhver fortsettelse og understøttelse av den negative linje betyr desorganisering av kampen og vil føre til nye unødige lidelser og at folket berøves sin framtidige sjølstyrerett.

Slik er den politiske virkelighet idag på heimefronten.

» » » « « «

En heimefront i kamp uten enhetlig ledelse er som en armé uten stab. Den tyske undertrykkelsespolitikk mot folket vårt følger en konsekvent og hard linje. Enhver motstand mot undertrykkerne må ha en like hard og konsekvent ledelse, dersom den ikke skal føre til nederlag og store tap. Vår kamp går ikke ut på å skape martyrer som blir skutt eller kommer i fengsel. Vår kamp går ut på å seire over undertykkerne og frigjøre landet vårt.

For å seire i den kampen må vi ha en klar linje med dyktig ledelse; streng disiplin der folket kjenner den faste hånd i førerskapet. Heimefronten har hatt svære tap i den siste tida. Vi forsvarte oss med passiv motstand inntil et visst punkt, og så ble vi puttet i fengsel eller slått ihjel. Denne feilen i strategien er blitt begått opp og opp igjen, nå sist av studentene. Den passive motstandslinje har ført til at tusener av våre beste landsmenn sitter i tyske fengsler og konsentrasjonsleirer, at tusener av landets offiserer er blitt ført i fangenskap til Tyskland, og nå sist at 1500 studenter ved Oslo Universitet ble arrestert for å deporteres til Tyskland,

samsvarer ikke med landets interesser. Vi har ikke råd til å demonstrere vår anti-tyske holdning med å sende 1500 av vår akademiske ungdom i tysk fengsel.

Hver nordmanns liv og bevegelsesfrihet er oss for dyrebar til at vi kan følge en slik linje. Vi må lære oss å ta vare på alle kampkrefter i folket vårt og sette dem inn slik at resultatet blir størst mulig og tapet av våre landsmenn minst mulig. Kampen må føres med militær varsomhet. Kampen mot tyskerne må være altomfattende og enhetlig. Fra krittstrekene på plankegjerdene til friskaretroppene i fjellene, fra advarslen mann og mann imellom om angiverne, til henrettelsen av dem, — alt må inngå i et samlet hele hvor all motstand, passiv som aktiv, blir ledet av ansvarsbevisste og kampdyktige nordmenn.

En stor styrke hos den danske motstandsbevegelse er at den har en enhetlig ledelse som består av representanter fra alle de kjempende patriotgrupper. I denne ledelse sitter kommunister og andre radikale arbeidere sammen med konservative, og samarbeidet er det beste. Alt er underordnet det store mål: Kampen for Danmarks befrielse fra nazityranniet. Christmas Møller har uttrykt det slik: I Danmark kjenner vi nå bare ett parti, det danske.

Vårt land har klare historiske tradisjoner å bygge på når det gjelder den nasjonale fridomsstrid. Få land i historien kan oppvise en slik stolt sjølstyrestid som den i 1814. De statsmenn som da tok initiativet til å reise landet til kamp for frihet og sjøl-tende, hadde ungdommens glød og klart perspektiv i sitt arbeid. De raker opp som våre stolteste skikkelser i historien og med full rett. På historiens vektskål veies i dag våre nåværende politiske lederes innsats mot Eidsvoldsmennenes.

Tida er kostbar, kravene klare. De menn på heimefronten må finne hverandre, som uansett parti eller klasse, føler historiens krav og kjenner ansvaret for folkets framtid. Nordmenn! De beste blandt dere er kalt!

VED ÅRSKIFTET.

Nyttårsbudskapet til menneskheten ble gitt i kommunikeet fra Teheranmøtet: »Vi er sikre på at vårt samarbeid vil føre til varig fred. Med hensyn til løsningen av fredens problemer ønsker vi en aktiv deltakelse fra alle de stater, store og små, som av hjerte og sinn vil vie seg til kampen for utryddelse av tyranniet, slaveriet, intoleranse og undertrykkelse, og vil ønske velkommen alle de folk som vil være med i verdens familie av demokratiske land som ønsker og leve i trygghet og frihet sitt eget liv etter sitt eget ønske og sin egen samvittighet.«

VI MINNES.

Ved inngangen til det nye året våre fælne landsmenn, dem som sitter i fengsler og konsentrasjonsleire, dem som kjemper i første linje heime og ute. Vi minnes lidelsene til de folk som kjemper vår felles sak, alle krigsfanger som vansmekter i tysk fangenskap. Vi minnes og hyller de folk som har båret krigens tyngste byrder for felles sak.

HELLIG ER STUDENTENES KALL.

Disse ordene er ikke lenger en tom frase. Idag inneholder de et tungt alvor som aldri før i den norske akademikers historie. For dem av de norske studenter som er sendt til tyske konsentrasjonsleire, for dem som lever skjult etter å ha sluppet unna gestapoklørne, føles den plikttunge appell i ordene.

De norske akademikere har stolte tradisjoner å bygge på. Vårt lands gryende nasjonale bevisshet får sitt første uttrykk hos de norske studentene i det norske Selskap i Kjøbenhavn i 1772. (Det ble dannet for å bekjempe den tyske innflytelse over det dansk-norske åndsliv.) Det norske sjølstyrekrav får sitt utspring i kravet om eget norskt universitet. Universitetets 132-årige historie viser oss en kamp for friheten og for vitenskapelig forskning. Det norske studentersamfunn var alltid brytningsforum for frihetens tanker og ideer. Her fikk også reaksjonen ført av quislingkrapylet sine store nederlag i årene før krigen. Fra Universitetets start, gjennom åtti-årenes kulturkamp, til idag har de norske studenter holdt frihetens fane høit. Studentene idag har vist at de er i pakt med sine tradisjoner.

Men det betyr ikke at studentene kan slå seg til ro med det som er gjort. Følg her parolene som det hemmelige studenterutvalg har sendt ut etter arrestasjonene: Fortsett kampen her heime. Tro ingen rykter om at fengslingen er slutt. Hold deg beredt! Dette gjelder både de mannlige og kvinnelige studentene.

Studenter! Vik ikke unna ansvaret ved å reise ut av landet, når heimefronten trenger dere mer enn noensinde. Sky de »loyale« studenter i Trondheim, Bergen og på Ås! Vend ikke tilbake til høyskolen, men finn din plass i rekkene av kjempende landsmenn. Enhver norsk student som fortsetter studiene sine, dolker sine fengslete og deporterte kammerater i ryggen. Vær norsk i ånd og handling!

NORSKE STUDENTER!

Oppreist hode, ytmykt sinn,
hånd i hånd la oss da skride
under templets bue inn
dypt å granske, sterkt å stride
for vår tro, vårt fedreland,
for vårt ungdomshåp det skjønne.
Fremad brødre som en mann.
Kransen vil den kjekke lønne.
Hellig, hellig er studentens kall.

Utgivelsen av ALT FOR NORGE er fra dette numret overtatt av Sentralkomiteen for det kommunistiske parti. ALT FOR NORGE har fra første stund ført en konsekvent linje innen den nasjonale motstandsfronten på heimefronten. Denne konsekvente nasjonale linje vil også være grunnlaget for den nye redaksjon av organet. ALT FOR NORGE arbeider som før for å skape en enhetlig fast sammensveiset nasjonal front, som omfatter alle samfunnslag, alle politiske partier eller organisasjoner, i aktiv kamp mot undertrykkerne. Samtidig vil organet gi klarhet over kommunistenes stilling i den nasjonale front og til de viktigste spørsmål som reiser seg i forbinnelse med krigen. Dette er nødvendig for å hindre misforståelser, og sette en stopper for angivere og bakvaskelse fra spittelelsesmakere.